

Akdenizdeki Kavga 53

– KOCAMANOĞLU · 30 Mart 2020

...

Korkut gözle görülmeyen bir mikrobun yaptıklarına bakıyor, ipe sapa gelmeyen insanlar da dâhil tüm insanları tedbir kapsamında evlerinin içine tıkkarken, şehirleri ve ülkeleri de birer cezaevine dönüştürüyordu. Toplum kendi evlerinde tecrit ediliyordu.

Dün araçla yola çıktığında yollar gayet sakindi. Uzun bir zaman gittiği halde, yol boyu gelen veya giden olmamıştı. Eskiden olsa yol kenarında araç bekleyen birini almakta hiç tereddüt etmez, yol sadakası ve hayır olsun diye durup götürmeyi kendisi teklif ederdi. Yol üstünde yaşları otuzunda el atan iki erkeği alıp almamakta tereddüt etmiş, güvenli kalmak niyetiyle almadan gitmeyi tercih etmişti.

Bir ara yol kenarında durmuş, madden arınmak ve ibadet niyetiyle abdest alıp camiye girmişti. Caminin giriş bölümüne konan bir masa üzerine birkaç şişe kolonya ve gül suyu, ikram niyetiyle şeker konmuştu. Duvara yapıştırılmış bir kâğıtta; “Hayırseverlerimizin ikramdır, kullanınız, yiyiniz” yazıyordu. Tebessüm etmişti. Namazını kılmış, duasını yapıp kalkmıştı. Kolonya dökünmüş, bir iki şeker almıştı. Yanı başındaki sadaka kutusuna sadaka atarak dışarıya çıkmıştı. Aracına binerek yola koyulmuştu.

Şehrin girişinde polisler tarafından gelen araçlar durduruluyor, araçtakilerin ateşleri ölçüldükten sonra şehre girmelerine izin veriliyordu. Korkut'ta aynı süreçten geçtikten sonra şehre girmişti. Şehrin sokakları da sakindi. Tek tük insan vardı. Bazı ihtiyaç malzemeleri için açık marketlerden birine girip, gerekli malzemeleri alıp, ödemesini yaptıktan sonra yoluna devam etmişti.

Belki çalışan erkeklerin tecrit yoluyla zoraki evde tutulmaları, ilk günler için eş ve çocuklarıyla bir arada olmak adına memnuniyet getirirse de, giderlerin devam ettiği, gelirlerin kesilmesi erkekleri germeye devam ediyordu. Hatta evleri içinde eş ve çocuklarla bile mesafeli durulması yönündeki telkinler sınırları zorlar duruma getiriyordu.

İnsanların toplu olarak bir araya gelinen tüm mekânlar kapatılmış, üniversiteler, okullar, sinemalar, kafe ve lokantalar, AVM kapandığı gibi ibadete yapılan tüm mekânlar da kapatılmıştı. Daha sonra kuaför ve berberler de kapanan mekânlar arasına girmişti.

Korkut haberlere baktı.

“Korona virüs tedbirleri sebebiyle uçak ve otobüs seferlerine ve yolculara yolculuk izne bağlanmasıyla alınan kararlar bir ileri safhaya taşındı. ‘Ağır hasta olanlar, 1.derecede yakını vefat edenler veya ağır hastası olanlar, geldiği yerde kalacak yeri olmayanlar’ seyahat izin kurulundan ‘seyahat izin belgesi’

arak seyahat yapabilecekler. Diğer vatandaşların seyahat etmesine izinler durduruldu. Temel insani ihtiyaçların üretim ve tedarik süreçleri içerisinde yer aldığını meslek odalarından belgelendirenler, Seyahat İzin Kurulunun onayı ile seyahat edebilecekler. Kamu hizmeti yürütenler, görevleri çerçevesinde seyahat kısıtlaması bulunmamaktadır.”

“Seyahat izin belgesi talepleri bireysel başvurularda elden verilecek, telefon ve elektronik başvurular ise mail, mesaj veya telefonla bildirilecek” diyerek diğer haberlere geçiyordu.

Dünyanın gidişatı hiç de iyi değildi. Paniğe kapılmadan gerçeği kabul ederek, dünya veba ve koleradan sonra en ciddi tehditle karşı karşıyaydı. Tehlikenin farkında olmak, umutsuzluğa da kapılmamak gerekiyordu. Neredeyse her yerde hayat durma noktasına gelmişti. Tüm iletişim kanallarından ‘Evde kal, Hayat Eve Sığar’ şeklinde çağrılar yapılıyordu.

Bir çılgın virüs; hayat ve sağlığın kıymetini, ailenin, dostluğun ve toplumsal aidiyetin değerini yeniden fark etmeyi hatırlatıyordu. Temizliğin sağlık kadar, toplumsal dayanışmanın, işbirliğinin ve iman etmenin de gerektiğinin de altını çiziyordu.

Panik, korku, endişe ve umutsuzluk dörtlüsü, en az korona virüs kadar son günlerin tehditleri olup çıkmıştı. Sosyal medyadaki asılsız ve mesnetsiz kirli bilgiler de virüs kadar bulaşıcı olabiliyordu. İnsan sağlığını korumanın, tedaviden de, para ve diğer her şeyden daha önce geldiğini tekrar hatırlatıyordu.

...

Ant. 290320

...

Devamı var

...